

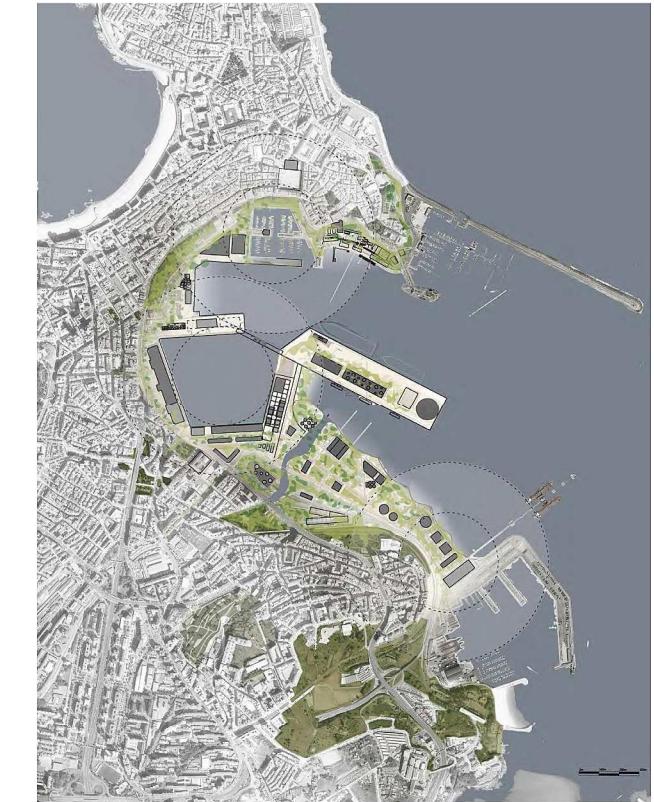
FUTUROS POSIBLES PARA A REFLEXIÓN

2/3

Entendemos que a liberación dunha grande superficie de plataforma portuaria -é dicir, un recheo artificial- ofrece a oportunidade de reflexionar sobre a relación dos núcleos urbanos co seu medio, ademais de sobre o seu papel en canto a aquelas naturezas espaciais que ofrece ao hábitat das cidades e dos cidadáns. Un borde litoral que aí está, afastado e ausente estes últimos anos de gran parte da cidade e a veciñanza, un borde que expón todo tipo de interrogantes sobre usos, naturezas, ciclos de vida, e todos aqueles que a participación cidadá faga aflorar.

DÉCADA 2030

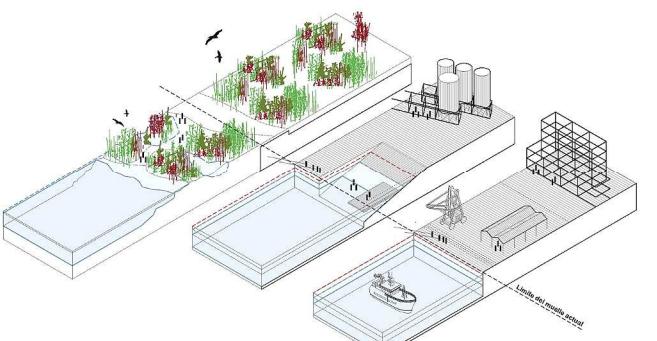
O uso do Peirao do Centenario abre o debate sobre cara a onde quere camiñar a cidade. Destinar ese espazo a loxística portuaria xera economía e mantén produtivo o lugar.

É posible, con todo, pensar noutras economías que xeren máis riqueza (económica, social, ambiental), máis emprego e ademais ofrecen ese espazo para o uso e goce da cidadanía.

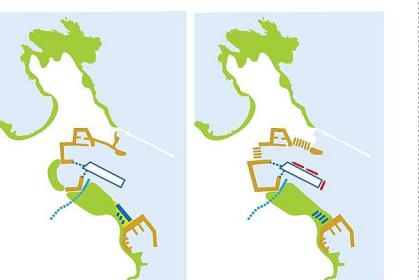
A ecuación en termos económico-sociais simple (por non introducir variábel ambiental) podería ser:

Nº de empregos, rédito económico por m² como loxística portuaria/ Nº de empregos, rédito económico como economía azul en sínrexia con tecido produtivo do área metropolitana

Esgotado o ciclo de vida das naves, e se nese momento se decide demanda un polo de economía azul, investigación etc comeza o campus público

Renaturalización del espacio portuario, recuperación del cauce del Río Moneo y recuperación da flora y a fauna de marisma perdida por la inserción de procesos negativos durante los dos últimos siglos. Conexión con el proyecto de Corredor Verde de la Ría de O Burgo y entendimiento da posición estratégica del ámbito en un sistema ecológico mayor.

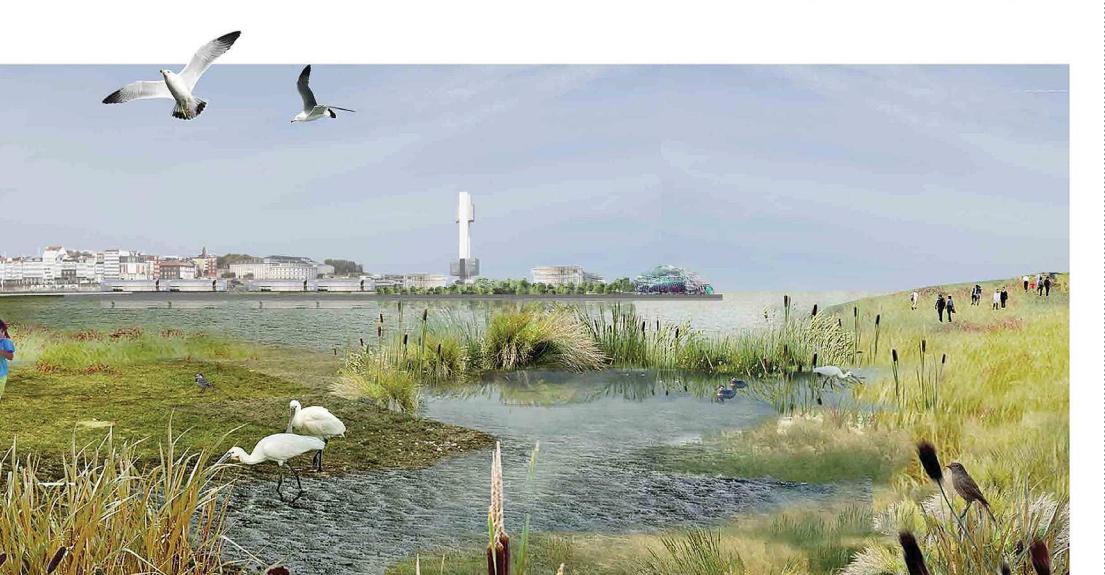

Esquema dos distintos mecanismos de conexión co mar.

A creación participada do Distrito Azul

As empresas que xeran maior valor engadido xa non necesitan grandes fábricas ou estar afastadas. Os empregados dessas empresas poden chegar a elas desde múltiples xeitos, sen pasar incluso pola universidade. A combinación de ecosistemas de innovación coa posta en marcha do Fab Lab do peirao poden facilitar o xurdimento dun Distrito Azul dinámico, inclusivo e catalizador de actividade.

3 A EXPERIENCIA DA CIDADE

**REXENERAR ESPAZO PÚBLICO
REPROGRAMAR ACTIVIDADES. INTERVENCIONES CONTINXENTES
REATOPAR A IDENTIDADE.**

Cualidade ambiental: O espazo público hoxe é un conxunto de áreas de circulación xenéricas, onde se perdeu en gran parte a súa orixe cultural, as súas raíces xeográficas e climáticas...

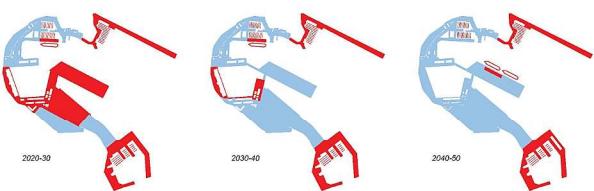
Volver pensar a cidade desde o específico do lugar, do clima e estrutura física, recollendo valores paisaxísticos e culturais daqueles elementos dotacionais que lle deron e sustento, achegarao á idea de sostenibilidade ampliada.

Entendemos necesario hoxe que a cidade ofreza diversidade na natureza dos seus espazos, para diferentes momentos do habitar, á vez de para equilibrar o propio ecosistema urbano, e contribuir a un mundo mais sostible.

As nosas vidas cambiaron, alargáronse considerablemente, fixáronse más ricas en diversidade de actividades e necesidades. Unha aproximación más ecolóxica e sensible ao futuro do medio, que entenda o lugar como parte dun ecosistema complexo, xunto a novas iniciativas cidadá que reclama espazos distintos e versátiles, ao desejo e necesidade dunha vida más saudable e equilibrada, a necesidade de conciliación etc., fai necesario reformular as distintas aproximacións á planificación da cidade e as súas partes especializadas etc., para conseguir un hábitat para todos, confortable, seguro e diverso.

Para unha axeitada experiencia de participación cidadá fai necesario actuar dun xeito multivélvel no que coexisten diferentes opinión en varios ámbitos de participación simultaneos, extendendo as construcións, como mínimo, a toda a área urbana de A Coruña

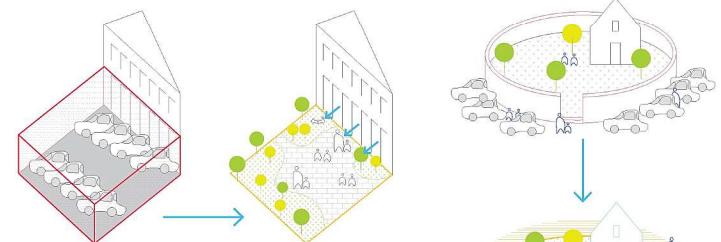

Proposta de delimitación entre usos abertos ou restrinxidos en cada un dos períodos escollidos.

4 EQUIDADE SOCIAL-ESTRUCTURAL DA CIDADE

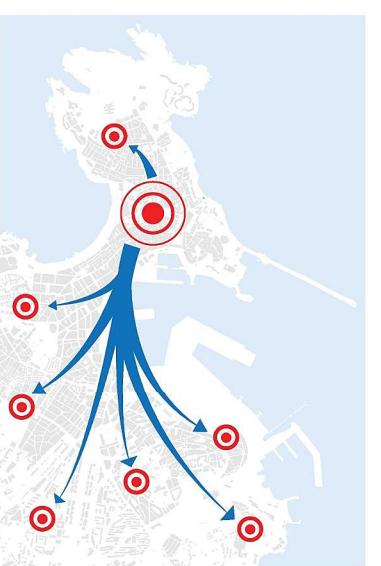
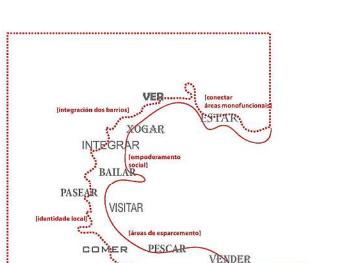
**REPENSAR OS EDIFICIOS E A RELACIÓN COA SÚA CONTORNA
IMPULSAR O AXEITADO ECOTONO URBANO**

Equidade social-estrutural da cidade. A plataforma portuaria que se libera illou ao barrio de Os Castros, e anulou a súa relación co borde litoral, deixando, en parte, como unha área infraestrucutral con grandes carencias ambientais e dotacionais. Temos hoxe a oportunidade de reequilibrar a cidade, de entender o borde litoral no nivel da cidade de hoxe (en toda a súa extensión), e non só un pequeno tramo da cidade antiga, onde mesmo nos últimos anos no Ensanche produciuse un illamento da cidade e o seu litoral. O desafío é como a través de reformular o borde litoral e a relación cidadá con el, podemos mellorar a equidade social e o equilibrio urbano.

O público

Os edificios públicos entendidos como activadores do espacio xeran no seu entorno inmediato espazos públicos de cualidá, seguros e que estenden o seu influxo aos adxacentes xerando actividade social e económica nestes. Isto implica que sexan edificios amábeis e extrovertidos, sen "trasera", recuperando espazos intermedios fundamentais para a cidade como os atrios, gradarios de acceso, etc.

RE-EQUILIBRAR RELACIÓN CIUDAD-LITORAL

A transformación do porto non afecta únicamente ao espazo no que se intervén. Nunha escala global depende a capacidade da cidade para atraer visitantes. Nunha escala territorial contribúe a consolidación da infraestructura verde e abre a posibilidade de novas conexións marítimas. Nunha escala perturbiana afectará a distribución dos transportes e da mobilidade en xeral. Pero é na escala urbana onde o grao de influencia pode considerarse mais elevado xa que ademais do equilibrio macro-coa creación dunha gran superficie de convivencia-deberá planear unha escala micro, na que as pluviales obtidas na transformación do porto poiden axudar a dinamizar outros barrios. En especial cando, ao desenvolverse o porto cun carácter más lúdico, poden perder moita da súa vitalidade.

Na área Calvo Sotelo-Batería, unha primeira acción fundamental é activar como xeradores de espazo público aos edificios institucionais. De funcionar só a rúa, a transversalizar o seu funcionamento eliminando os seus recintos privados e facendo círculo.

Entre eles a posible instalación do espacio pasaxe, a cidade asentaría a súa presenza, que xunto á transformación do peirao en espazo de lecer faría deste lugar un punto de destino principal.

Deste xeito reaparece a conectividade entre a cara do Orzán e a ría, evocando situacions de orixe.

A construcción do ecoton permite a convivencia de dous ecosistemas que en moitos momentos non poden estar completamente integrados pero si retroalimentarse entre eles.

Un ecoton é unha área de transición entre dous biotopos. É o lugar no que dous ecosistemas se encontren e integran.